

Naslov članka/Article:

FORMATIVNO SPREMLJANJE PRI UČENJU ANGLEŠČINE Z NAJMLAJŠIMI SKOZI IGRO IN GIBANJE

*Formative Assessment in Early English Language Learning through
Play and Movement*

Avtorica/Author:

Jana Razboršek

CC licenca

Priznanje avtorstva-Nekomercialno-Brez predelav

Vzgoja in izobraževanje št. 2-3/2025, letnik 56

ISSN 0350 -5065

Izdal in založil: Zavod Republike Slovenije za šolstvo

Kraj in leto izdaje: Ljubljana, 2025

Spletna stran revije:

<https://www.zrss.si/strokovne-revije/vzgoja-in-izobrazevanje/>

Jana Razboršek

OŠ Frana Albrehta

FORMATIVNO SPREMLJANJE PRI UČENJU ANGLEŠČINE Z NAJMLAJŠIMI SKOZI IGRO IN GIBANJE

Formative Assessment in Early English Language Learning through Play and Movement

IZVLEČEK

Poučevanje angleščine na razredni stopnji je zame poseben izziv, saj mlajši učenci pogosto težko ovrednotijo svoje znanje. V praksi sem razvila prilagodljiv pristop brez učbenikov, kar mi omogoča kreativnost in prilagoditev potrebam vsakega razreda. Učne cilje predstavljam skozi igro, pesmi, zgodbe in gibanje, kar učencem omogoča, da se aktivno vključijo v učenje. Formativno spremljanje uvajam na naraven način, ki učence motivira in povezuje z učnim procesom. Zgodbe, kot je *Oliver Finds His Way*, uporabljam za utrjevanje jezika in razvijanje socialnih veščin. Tako gradim okolje, kjer je učenje smiselno, zabavno in usmerjeno k razvoju ljubezni do tujega jezika.

Ključne besede: formativno spremljanje, poučevanje angleščine, razredna stopnja, igra, gibanje, zgodbe, ustvarjalnost, učni cilji

ABSTRACT

Teaching English at the primary level presents a unique challenge, as younger learners often struggle to assess their knowledge. In my practice, I have developed a flexible, textbook-free approach that allows for creativity and adaptation to the needs of each class. I introduce learning objectives through play, songs, stories, and movement, encouraging the pupils' active engagement in the learning process. Formative assessment is integrated naturally, in ways that motivate learners and connect them meaningfully to their learning. I use stories such as *Oliver Finds His Way* to reinforce language and support the development of social skills, which helps create a learning environment that is meaningful, enjoyable, and focused on nurturing a love of foreign languages.

Keywords: formative assessment, English language teaching, primary level, play, movement, stories, creativity, learning objectives

UVOD

Poučevanje angleščine na razredni stopnji je poseben izziv. Mlajši učenci so radovedni, vendar se pogosto težko jasno izrazijo o tem, kaj se učijo, in redko znajo sami ovrednotiti svoj napredek. Zato se postavljanje jasnih kriterijev uspešnosti in drugih elementov formativnega spremljanja sprva zdi zapleteno.

V svoji praksi sem se pogosto spraševala, kako bi lahko formativno spremljanje, ki je ključnega pomena za kakovostno poučevanje, prilagodila potrebam najmlajših učencev. Izziv je bil najti poti, kako učencem približati pomen kriterijev in jih spodbuditi k sodelovanju pri lastnem učenju.

Sčasoma sem ugotovila, da lahko z majhnimi spremembami pristopa osmislimo učenje in na angažiran način vključimo vse učence. Ključ je v tem, da učne cilje predstavimo skozi igro, rutine in preproste aktivnosti, ki otrokom omogočajo, da se na nevsiljiv način povežejo z učnim procesom. Tako

lahko formativno spremljanje postane naraven del učnih ur, ki učence ne le vodi, ampak jih tudi navdušuje.

Poučujem angleščino od 1. do 5. razreda, pri čemer sem se odločila, da pri pouku ne uporabljam učbenikov in delovnih zvezkov. Ta pristop mi omogoča, da ostanem fleksibilna, kreativna in da pouk prilagodim individualnim potrebam in interesom učencev.

Glavni vir za moje načrtovanje je učni načrt, ki mi daje jasno usmeritev o tem, kaj naj učenci usvojijo na vsaki stopnji. Poleg tega uporabljam različne knjige in gradiva, ki jih skrbno izbiram glede na cilje pouka in zanimanja učencev. Tak način dela zahteva več priprave, vendar ponuja veliko priložnosti za ustvarjanje dinamičnega, interaktivnega in na učence usmerjenega pouka.

S tem pristopom lahko vključim elemente formativnega spremljanja na način, ki je naraven in smiseln za učence. Učne cilje pogosto uvajam skozi igre, zgodbe, pesmi in

projekte, ki spodbujajo sodelovanje in raziskovanje. Tako učenci aktivno sodelujejo pri svojem učenju, kar jim pomaga razumeti svoj napredek in hkrati razvijati ljubezen do učenja tujega jezika.

ELEMENTI FORMATIVNEGA SPREMLJANJA

Jasni učni cilji in kriteriji uspešnosti

Učne cilje učencem predstavim jasno in jih vključim v oblikovanje kriterijev uspešnosti. Skupaj določimo, kaj pomeni uspešno izvedena naloga, kar učencem omogoča boljše razumevanje pričakovanih rezultatov.

Takojšnja in konstruktivna povratna informacija

Pri delu poskrbim za takojšnjo in konstruktivno povratno informacijo, ki učence spodbuja k zavedanju o lastnem napredku in nadaljnjem učenju. Obenem jih vodim k razmišljanju o njihovem učenju z vprašanji, kot so »Kaj ste danes naredili?« in »Kaj že znate?«, kar jim pomaga razumeti njihov napredek.

Spodbujanje samoevalvacije

Učence spodbujam k samoevalvaciji, tako da ocenjujejo svoje delo in podajajo povratne informacije. To jih usmerja k boljšemu razumevanju lastnega napredka ter izboljšanju jezikovnih spretnosti.

Vključevanje rutine in smiselnih aktivnosti

Učence aktivno vključujem v učno izkušnjo, kjer prevzemajo vlogo učitelja, sodelujejo v igrah, pripovedovanju zgodb in ustvarjanju novih vsebin. Vključevanje rutin, kot so pozdravi, pesmi in gibanje, ustvarja varno in predvidljivo okolje, ki omogoča osredotočanje na vsebine in vzpostavljanje povezav z njihovim vsakdanjim življenjem. Dejavnosti načrtujem tako, da so smiselne in povezane z njihovimi realnimi izkušnjami, kar izboljšuje njihovo motivacijo in osmišljanje učenja.

Razvoj socialnih in komunikacijskih veščin

Prek sodelovalnih dejavnosti, igre vlog in skupinskega dela učenci razvijajo socialne in komunikacijske veščine, ki so ključne za uspešno učenje in življenje. Te dejavnosti jih spodbujajo k sodelovanju, samostojnosti in odgovornosti za svoje učenje.

POGLED V MOJ POUK

Vsako leto si prizadevam izboljšati svoj način poučevanja. Skušam osmisliti učenje in ga še bolj približati učencem, da se lahko poistovetijo z učnimi cilji in se vključijo v proces učenja. Svoje priprave pišem sama, saj tako lahko natančno prilagodim dejavnosti in aktivnosti posameznemu razredu.

Prilagodljivost in kreativnost brez učbenikov

Poučujem v devetih oddelkih na treh različnih lokacijah, kar samo po sebi prinaša organizacijske izzive. Posebno zahtevne so kombinacije razredov, kot sta 1. in 2. razred ter 3. in 5. razred, saj je treba uravnovežiti cilje poučevanja, različno predznanje in učne stile učencev. V teh okolišči-

nah je ključnega pomena prilagodljivost, saj vsak razred in vsak učenec zahtevata svoj pristop.

Ta način dela mi omogoča, da v pouk vključim elemente, ki učencem omogočajo aktivno sodelovanje in lažje razumevanje, kaj se učijo. Tako se učenje ne zdi le obveznost, ampak postane zanimiva in smiselna izkušnja za vse učence.

Formativno spremljanje v 1. razredu

Formativno spremljanje znanja je ključnega pomena pri poučevanju angleščine najmlajšim učencem, saj omogoča, da učenje postane smiselno in spodbuja ozavešanje o tem, kaj so se učenci naučili. Že s preprostim uvodnim pozdravom, kot je »Hello, children«, ko nam odzdravijo z »Hello, teacher«, začnemo proces učenja na način, ki jih preseneti in motivira. Ko posebej pozdravimo dekleta z »Hello, girls« in fante z »Hello, boys«, jih spodbudimo k prepoznavanju besed v angleščini.

Najmlajšim učencem lahko pojasnimo, da so že z enim pozdravom uporabili pet angleških besed. To jih navduši in jim daje občutek, da so že sposobni komunicirati v novem jeziku. Ta trenutek zavedanja, da se učijo nečesa uporabnega, je ključen za njihovo motivacijo. Pomembno je, da poudarimo, da se oni učijo – da je učenje nekaj, kar sami usvajajo in obvladajo. S tem, ko osmislimo vsebine in skupaj pogledamo, kaj so se naučili, učenci začnejo razumeti svojo učno pot.

Ko z najmlajšimi postavimo kriterije uspešnosti, jim omogočimo, da sami ocenijo svoje znanje in si podajo povratno informacijo. Na primer, po zaključeni dejavnosti jih lahko vprašamo: »Kaj ste danes naredili v angleščini? Kateri del vam je bil najbolj zanimiv? Kaj že znate?« Takšna vprašanja jih spodbujajo k refleksiji, kar je bistveni del formativnega spremljanja.

Najmlajši učenci so po naravi radovedni in imajo močno željo po učenju. Pogosto jih preseneti, da lahko že v prvih nekaj minutah ure uporabljajo angleške fraze in besede. Zelo radi se učijo prek igre in gibanja, saj to povezujejo z zabavo in sproščenostjo. V 5. razredu pa učenci pogosto sami izrazijo željo, da bi se več učili prek igre, kar odraža pomembnost interaktivnega pristopa v vseh starostnih skupinah.

Rutine in interaktivne dejavnosti

V svoje ure vedno vnašam določene rutine. Na začetku ure se z učenci pozdravimo, pri čemer pogosto uporabimo pesmico. Pesmice nam služijo kot prijeten uvod v učno uro, hkrati pa omogočajo, da vzpostavimo sproščeno in motivirajoče vzdušje.

Petje vedno spremljamo z gibanjem, mimiko in slikovnim gradivom, kar dodatno spodbuja aktivno sodelovanje učencev. Ko se seznanijo z besedilom pesmice, jo ob koncu ponovimo in skupaj razmislimo, kaj smo se ob njej naučili in kaj znamo. To je trenutek, ko pogledamo, kako smo bili uspešni.

Pesmico se zelo pogosto učimo po metodi odmeva. Ko opazim, da učenci pesem že dobro poznajo, jim ponudim priložnost, da prevzamejo vlogo učitelja. Preden pa prevzamejo to vlogo, se pogovorimo, kakšen je dober učitelj. Skupaj določimo, kako mora povedati pesmico ali izštevanko, in postavimo jasne kriterije uspešnosti.

Pri mojem poučevanju ima pomembno vlogo že od 1. razreda naprej gibanje. Poskrbim, da se učenci redno razgi-

bajo s pomočjo pesmic, izštevank in drugih aktivnosti, pri čemer je tudi samo petje vedno podkrepljeno z gibanjem. To mi omogoča hiter vpogled v to, kdo sledi pouku in kako.

S pesmicami in izštevankami učenci spoznajo številna navodila za gibanje in delo, ki jih z malo domišljije vključim v različne didaktične igre, kot so *Simon says*, *Bingo*, *Go fish* in številne druge. Gibalne aktivnosti ne spodbujajo le telesne

aktivnosti, temveč tudi pozornost, sodelovanje in jezikovno razumevanje.

Tako kot pri pesmicah tudi pri gibalnih aktivnostih učenci hitro prevzamejo vodilno vlogo. S tem spodbujam njihovo aktivno sodelovanje, samostojnost in odgovornost za učenje, kar dodatno bogati njihovo izkušnjo pri učenju tujega jezika.

Zgodbe pri mojem pouku

► SLIKA 1: Medvedek Oliver, ki sledi velikemu rumenemu listu.
Slikovno gradivo: Mojca Jazbinšek, OŠ Frana Albrehta Kamnik

Oliver Finds His Way: Učenje skozi zgodbo

V 1. razredu se septembra učenci spoznajo z malim medvedkom Oliverjem, ki sledi velikemu rumenemu listu. Zgodba *Oliver Finds His Way* avtorice Phyllis Root in ilustratorja Christopherja Denisa nam pomaga pri spoznavanju značilnosti jeseni, barv in poimenovanj za družinske člane.

Pripovedovanje zgodbe vedno poteka interaktivno, saj učenci že pri prvem branju aktivno sodelujejo. Sprva mi pomagajo z gibanjem, nato pa postopoma dopolnjujejo moje pripovedovanje. Ta pristop omogoča, da se povežejo z zgodbo in obenem razvijajo jezikovne ter socialne veščine.

Zgodbo sem odkrila na predavanju Mije Selič, ki v enem od svojih zapisov poudarja pomen pripovedovanja slikanic za ustvarjanje kakovostnega učnega okolja. Selič (2023) navaja, da:

- pripovedovanje pravljic vzpostavi znano in komplekso, a varno učno okolje,
- znotraj tega konteksta učenci razvijajo strategije branja ilustracij in spoznavanja zgradbe zgodbe (kronologija: prej, potem),
- podoživljanje zgodbe in soustvarjanje njenih novih variant potekata prek likovnega ustvarjanja, gibanja (razvoj motorike, senzorike in socialnih veščin, kot so očesni stik, orientacija v prostoru, ozaveščanje lastnega telesa) ter igre vlog (razvijanje dialoga in osnov komunikacije, vključno s poslušanjem, sprejemanjem in odzivom).

Kot poudarja Selič, pripovedovanje ob slikovni predlogi omogoča utrjevanje kronologije zgodbe in uspešne komunikacije ter hkrati učence spodbuja k iskanju, vrednotenju in povezovanju informacij za uporabo pri komunikaciji (Selič, 2023).

► SLIKA 2: Poustvarjanje zgodbe
Slikovno gradivo: Mojca Jazbinšek, OŠ Frana Albrehta Kamnik

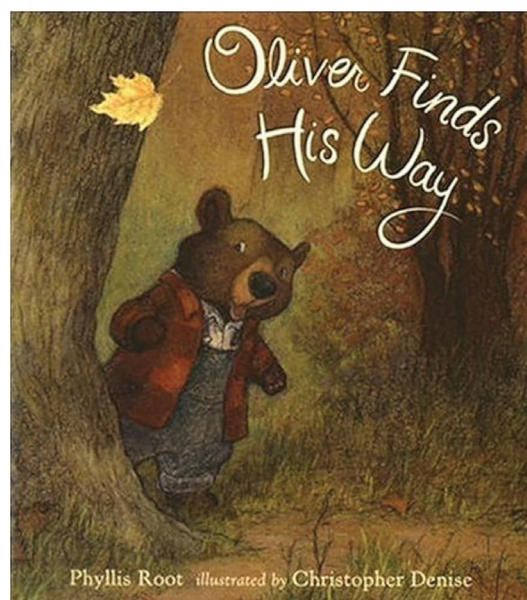
Interaktivno pripovedovanje za jezikovni razvoj

Tako kot navaja Mija Selič, tudi pri poučevanju tujega jezika zgodbo poustvarjamo in ji dodajamo nove elemente. Ko v naše kraje prideta zima in mraz, se ta sprememba odraža tudi v zgodbi o Oliverju. Tokrat Oliver ne lovi več velikega rumenega lista, temveč se podi za škratom, ki se igra okoli njegove hiše. V zgodbo vstopita tudi njegov brat in sestra, ki mu pomagata pri raziskovanju. Sneženi mož pa odigra ključno vlogo, ko se Oliver izgubi v gozdu.

S takšnim pristopom zgodbo prilagodimo letnemu času in vnašamo nove jezikovne vsebine, ki so učenec zanimive in povezane z njihovimi izkušnjami. To pripomore k večji motivaciji, razumevanju zgodbe in aktivnemu sodelovanju učencev.

S tem pristopom učenci odkrivajo nove možnosti za ustvarjalno izražanje in poglobljanje v jezik. Ne samo da zgodbo doživljajo, ampak tudi aktivno sodelujejo pri njenem poustvarjanju. S tem ko sami prispevajo ideje in predloge za nadaljevanje ali spreminjanje zgodbe, razvijajo jezikovne, socialne in ustvarjalne veščine.

Takšna participacija učence motivira, da prevzamejo aktivno vlogo v učnem procesu, hkrati pa se skozi igro in pripovedovanje učijo sodelovanja, poslušanja in komunikacije v tujem jeziku. Tako postane učenje smiselno in povezano z njihovimi lastnimi izkušnjami ter domišljijo.

► Fotografija: Christopher Denise, *Bunny in the Middle*.
Vir: <https://www.christopherdenise.com/copy-of-bunny-in-the-middle-5>

Pomen igre in gibanja pri učenju

Zgodbo lahko na preprost in učinkovit način povežemo z gibanjem. Ko učenci spoznajo medvedjo družino, postanejo del dogajanja, tako da poskrbijo za njeno razgibavanje. Določeni učenci prevzamejo vloge članov medvedje družine, preostali pa postanejo "medvedji trenerji", ki vodijo razgibavanje.

Trenerji medvedom podajajo jasna navodila v angleščini, na primer:

„Mother Bear, please turn around.“

„Father Bear, please jump.“

„Sister Bear, please run.“

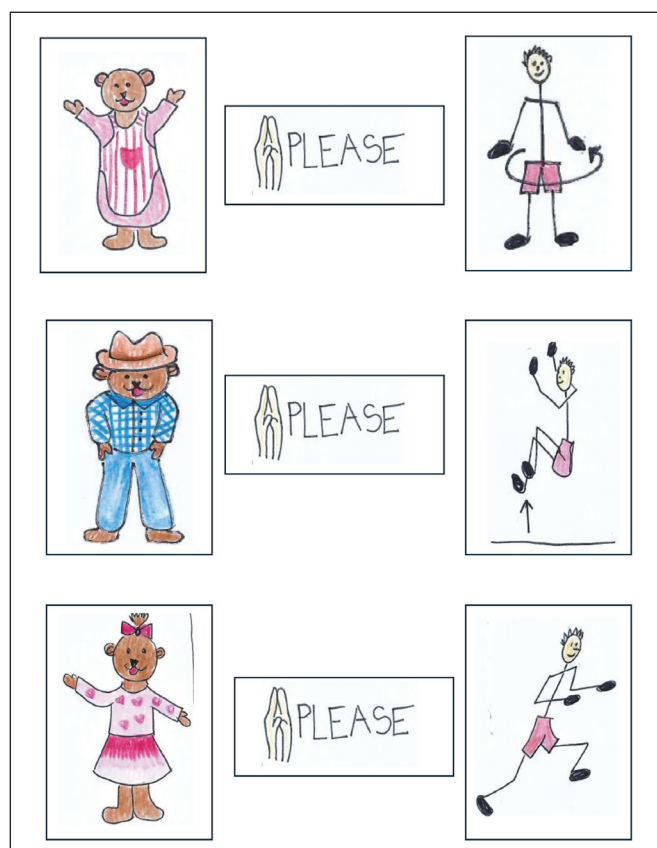
S tem pristopom učenci ne le vadijo besedišče in stavčne vzorce, temveč tudi razvijajo spretnosti poslušanja, razumevanja navodil in sodelovanja. Gibanje omogoča, da so vsi aktivni in vključeni, medtem ko v varnem in zabavnem okolju utrjujejo znanje tujega jezika.

Pomembno je poudariti, kdaj lahko ugotovimo, da je bilo navodilo podano ustrezno. Če učenec poda jasno in razumljivo navodilo z ustrezno izgovarjavo, bo medvedja družina pravilno izvedla gibanje. To učencem omogoča takojšnjo povratno informacijo o uspešnosti njihovega govornega sporočila.

Da bi učenci bolje razumeli, kaj pomeni uspešno podati navodilo, skupaj postavimo kriterije uspešnosti. Ti kriteriji vključujejo:

- jasnost navodila (ali so uporabljene prave besede in stavčni vzorci),
- pravilno izgovarjavo,
- razumljivost sporočila za tistega, ki navodilo prejme.

S tem pristopom učenci ne le utrjujejo jezikovne veščine, temveč tudi razumejo pomen kakovostne komunikacije. Aktivno sodelujejo pri oblikovanju kriterijev, kar jih spodbuja k večji samostojnosti in odgovornosti za lastno učenje jezikovne strukture.

► SLIKA 3: "Medvedji trenerji", ki vodijo razgibavanje, podajajo jasna navodila.
Slikovno gradivo: Mojca Jazbinšek, OŠ Frana Albrehta Kamnik

Slikovne kartice

V nadaljevanju učenci s pomočjo slikovnih kartic gradijo preproste povedi, kar jim omogoča, da aktivno uporabljajo novo besedišče v smiselnem kontekstu. Vedno pripravim dovolj gradiva, da lahko vsak učenec sestavi svojo poved.

Postopek dejavnosti je naslednji: vsak učenec si izbere enega družinskega člana, na primer "Mother Bear", ter besedico *please*, ki jo dopolnjuje s kretnjo rok (ta je upodobljena tudi na eni od slikovnih kartic). Nato iz nabora slikovnih kartic, ki prikazujejo različna gibanja (npr. *jump, turn around, swim, sit down, stand up*), izberejo eno. Na podlagi izbranih kartic sestavijo poved, na primer: *Mother Bear, please sit down*.

Namen te dejavnosti je večplasten:

- 1. Aktivna uporaba jezika:** Učenci se naučijo oblikovati smiselne povedi in uporabljajo novo besedišče v kontekstu.
- 2. Povezava med jezikom in gibanjem:** Kombinacija besed in gibanja pomaga učencem bolje razumeti pomen in si zapomniti nove izraze.
- 3. Razvijanje samozavesti pri govoru:** Učenci vadijo izgovarjavo in sestavljanje povedi v varnem učnem okolju.
- 4. Sodelovanje in kreativnost:** S samostojnim sestavljanjem povedi se učenci izražajo ustvarjalno, hkrati pa jih dejavnost spodbuja k sodelovanju, ko poslušajo in razumejo povedi sošolcev.
- 5. Postavljanje kriterijev uspešnosti:** Učenci prepoznajo, kaj je potrebno za jasno in pravilno navodilo (jasnost, pravilna izgovarjava, smiselnost povedi), ter pridobijo povratne informacije od sošolcev in učitelja.

Takšna dejavnost ne le krepí jezikovne spretnosti, temveč spodbuja tudi samozavest, sodelovanje in kreativno izražanje v angleškem jeziku.

Pesmi in izštevanka z gibanjem

Družinski člani nam lahko pomagajo tudi pri spoznavanju čustvenih razpoloženj in stanj. Pri tem so zelo uporabne pesmice, kot sta „Hello! | Kids Greeting Song and Feelings Song“ ter „If You're Happy | Kids Song“, obe dostopni na kanalu Super Simple Songs. S pomočjo teh pesmic učenci ne le spoznajo različna čustvena stanja, temveč se tudi ozrejo vase in premislijo, kako se sami počutijo.

Pesmice ponujajo odlično izhodišče za poustvarjanje. Učenci lahko dodajo novo besedišče, na primer *thirsty* (žejen), in nato sami predlagajo, kaj lahko naredimo, če smo žejni, na primer: *drink some tea*. Takšna dejavnost jih spodbuja k razmišljanju, izražanju svojih občutkov in uporabi jezika na kreativen način.

Ko učenci usvojijo osnovno besedišče in znajo odgovoriti na vprašanje, kako se počutijo, razširimo dejav-

nost na medvedjo družino. Učenci razmislijo, kako se počutijo posamezni člani družine, in to izrazijo s preprostimi stavki, kot so:

Mother Bear is hungry.

Father Bear is tired.

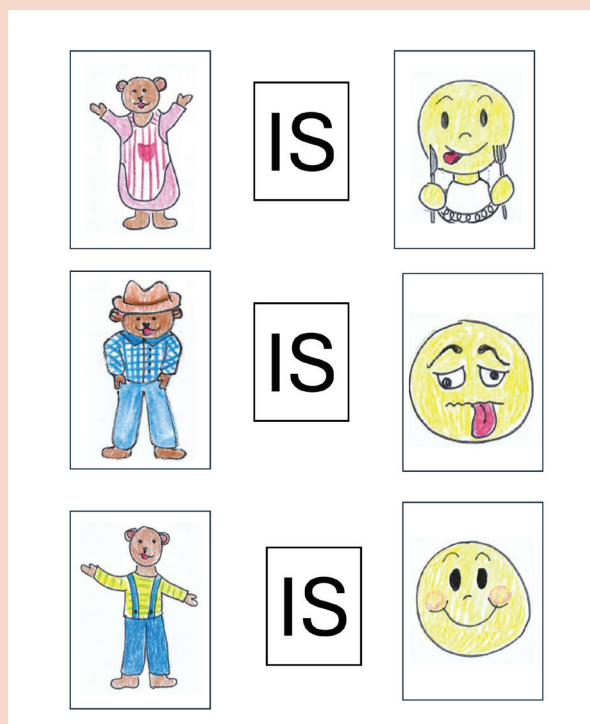
Brother Bear is happy.

Pri tem si pomagajo s slikovnimi karticami, ki ponazarjajo čustvena stanja, kar olajša razumevanje in sestavljanje povedi.

Namen te dejavnosti:

- 1. Učenje čustvenega besedišča:** Učenci se naučijo poimenovati in prepoznati čustvena stanja.
- 2. Samorefleksija:** Dejavnost učence spodbuja k razmisleku o lastnih čustvih in izražanju teh v angleščini.
- 3. Razumevanje drugih:** Učenci se naučijo opazovati in opisovati čustvena stanja drugih, kar razvija empatijo.
- 4. Samostojno oblikovanje povedi:** Dejavnost omogoča, da učenci aktivno vadijo sestavljanje povedi z uporabo novega besedišča in slovničnih struktur.
- 5. Samoevalvacija:** Učenci ob koncu preverijo, kaj so se naučili in kako uspešni so bili pri oblikovanju povedi, s čimer ozavešijo svoje jezikovne dosežke.

Takšna dejavnost združuje več ključnih elementov poučevanja tujega jezika – gibanje, igro, pesem in samorefleksijo – ter ustvarja smiselno in motivacijsko okolje za učenje.

► SLIKA 4: Učenci s preprostimi stavki izražajo počutje posameznega člana družine.
Slikovno gradivo: Mojca Jazbinšek, OŠ Frana Albrehta Kamnik

Didaktične igre za pozornost in jezikovno razumevanje

Ena izmed zelo zanimivih dejavnosti, ki je primerna za utrjevanje določenega besedišča in v 3. razredu dodatno pripomore k razvijanju bralnih spretnosti, je didaktična igra **Go Fish**. Navodila in ideje za izvedbo te igre so dostopni na spletni strani ISLCollective.

Zakaj izpostavljam to dejavnost? **Go Fish** je odličen način za spodbujanje jezikovnega izražanja, saj učenec hitro poda povratno informacijo o njihovem govoru, izražanju in izgovarjavi. Med igro učenci iščejo svoj par, pri čemer morajo postavljati vprašanja, pritrdjevati in oblikovati nikalne odgovore. To razvija njihovo sposobnost uporabe jezikovnih struktur v različnih situacijah.

Igro lahko izvedemo v skupinah ali z vsem razredom. Učenci lahko igrajo igro v različici klasičnega **črnega Petra** ali pa se prosto sprehajajo po razredu, raziskujejo in postavljajo vprašanja. Na primer, pri učenju čustvenih stanj lahko postavljajo vprašanja, kot je: *Are you hungry?* Če sošolec, ki ima kartico z ustreznim čustvenim stanjem, odgovori pritrdilno (*Yes, I am*), sta sošolca uspešno našla par. Če pa nima ustrezne kartice, odgovori nikalno (*No, I am not*).

Namen te dejavnosti:

- 1. Utrjevanje besedišča:** Učenci skozi igro vadijo in ponavljajo besedišče, povezano s čustvenimi stanji, glagoli ali drugimi temami.
- 2. Razvoj komunikacijskih veščin:** Učenci vadijo, kako postavljati vprašanja, odgovarjati na njih in uporabljati ustrezne jezikovne strukture.
- 3. Spodbujanje bralnih spretnosti:** Učenci, ki igrajo z besedilnimi karticami, vadijo prepoznavanje besed in povezovanje pomena.
- 4. Socialna interakcija:** Igra spodbuja sodelovanje, timsko delo in pozitivno medsebojno komunikacijo.
- 5. Samoevalvacija:** Igra učencem omogoča, da sami ocenijo, kako uspešno uporabljajo jezik, saj jim vrstniki takoj dajo povratno informacijo.

Ta preprosta, a učinkovita igra združuje gibanje, komunikacijo in učenje v zabavno dejavnost, ki pritegne učence in spodbuja njihovo aktivno sodelovanje.

Pri poučevanju angleščine se nikoli ne osredotočam le na učenje posameznih besed ali določenega besedišča. Vedno ga vključim v širši kontekst, saj verjamem, da je jezik najbolje usvajati skozi situacije in povezave z resničnim življenjem. Učenci spoznavajo novo besedišče skozi različne dejavnosti – ne le prek pesmic in pralijc, temveč tudi skozi raznovrstne didaktične igre.

SKLEP

Formativno spremljanje skozi igro in gibanje ni le način, kako učencem približati angleščino, temveč je tudi priložnost, da učenje postane smiselno, zabavno in trajnostno. Ko začutijo veselje ob tem, da se učijo, in ko razumejo, kako se njihovo znanje razvija, postanejo motivirani in samozavestni jezikovni učenci.

Spodbujanje aktivne vloge učencev

Poleg tega v razredu redko razvijam samo slušno razumevanje. Moje ure so zasnovane tako, da učence aktivno spodbujam k govornemu sporočanju. Tako so bolj vključeni v proces učenja in hkrati pridobivajo samozavest pri izražanju v angleškem jeziku. V takšnem okolju je naravno vključena tudi **diferenciacija**, saj lahko vsak učenec napreduje v skladu s svojimi sposobnostmi.

Pogosto uporabljam slikovno gradivo, ki pripomore k boljšemu razumevanju in utrjevanju novih vsebin. Prav tako veliko idej za popestritev poučevanja najdemo že na spletu, pri čemer je ključnega pomena, da jih izbiramo s **kritičnim in strokovnim pristopom**.

Pri načrtovanju in izvedbi ur mi pogosto pomagata dve odlično zasnovani knjigi:

- **Shelley Ann Vernon: 176 English Language Games for Children**
- **Carol Read: 500 Activities for the Primary Classroom**

Ti knjigi ponujata bogat nabor dejavnosti, ki vključujejo igre, aktivnosti in naloge za krepitev vseh jezikovnih spretnosti. Predvsem pa omogočajo ustvarjanje dinamičnih in zanimivih učnih ur, ki so prilagojene starostni skupini ter potrebam učencev.

Knjiga *Challenging Early Learning: Helping Young Children Learn How to Learn* avtorjev Jamesa in Jill Nottingham mi je izjemno pomagala pri uvajanju formativnega spremljanja v pouk. Predstavlja preizkušeno metodologijo „učenja učenja“ za otroke, stare od tri do sedem let, in vključuje barvite, spodbudne učne aktivnosti, ki so pripomogle k oblikovanju mojega pristopa. Posebno dragoceni so praktični razdelki „Now Try This“, ki me kot učiteljico spodbujajo k premisleku o trenutni praksi ter preizkušanju novih idej.

Knjiga obravnava ključne teme, kot so povratne informacije, dialog, miselnost rasti in koncept „učne jame“ (Learning Pit), ki so me navdihnile za razvoj strategij, s katerimi učence aktivneje vključujem v proces učenja.

Poleg te knjige mi je tudi priročnik *Formativno spremljanje v podporo učenju: Priročnik za učitelje in strokovne delavce* Zavoda RS za šolstvo pomagal razjasniti nekatere temeljne pojme in utrditi razumevanje formativnega spremljanja. Oba vira sta mi omogočila, da sem v svoje delo uvedla bolj strukturirane in premišljene metode, ki podpirajo učence v njihovem procesu učenja.

VIRI IN LITERATURA

Holcar Brunauer, A., Bizjak, C., Cotič Pajntar, J., Novak, L., Borstner, M., Kerin, M., Komljanec, N., Zore, N., Kregar, S., Zajc, S., Margan, U., Eržen, V., in Rutar Ilc, Z. (2016). *Formativno spremljanje v podporo učenju: priročnik za učitelje in strokovne delavce*. Zavod RS za šolstvo.

Nottingham, J., in Nottingham, J. (2017). *Challenging early learning: Helping young children learn how to learn*. Corwin.

Selič, M. (2023). *Pripovedovanje slikanic kot orodje za ustvarjanje kakovostnega učnega okolja*. Dostopno na: https://www.gov.si/assets/ministrstva/MVI/Dokumenti/Razvoj-solstva/DS-NPVI/Gradiva/Javna-predstavitev-mnenj-Predsol-ska-vzgoja-26-10-23/Ostalo/MIJA_S1.PDF